

Sit Forslag herom har Kommissionen led-
saget med følgende Bemærkninger.

„Ved Affattelsen af de foreslaaede Regler for
Beregningen af Lodsstarterne er Kommissionen
gaaet ud fra,

- at den Betaling, der skal ydes i Anled-
ning af Lodsningen, saavidt mulig bør er-
lægges under Et som et samlet Beløb, og at
Gjemreisepengene derfor bør være indbefattede
i Taxten, saaledes at Lodsbestyrelsen bestem-
mer for det enkelte Lodsst, hvor stor en Del
af den taxtmæssige Betaling der skal tilfalde
Lodsen som Gjemreisepenge;
- at der bør bestemmes et Minimum for Lods-
betalingen i Almindelighed;
- at de mindre Fartøier bør støttes i deres Kon-
kurrence med de større, ved at Lodsbetalingen
for hine bestemmes efter en anden, gennem-
gaaende lavere Takt;
- at Lodsbetalingen for Dampskibe bør være la-
være end Lodsbetalingen for Seilskibe af
samme Størrelse, da Dampskibets Lodsning
kræver mindre Tid og i Reglen frembyder
særre Vanskeligheder end Seilskibets;
- at den nuværende Betaling for Lodsens Arbejde
i Reglen bør forhøjes med 20 pCt., hvilket
formentlig vil svare til den stedfundne For-
højelse af Betalingen for andet Arbejde;
- at Lodsbetalingen bør bestemmes efter Dyb-
gaaende og ikke efter Drægtighed, kun med
den Modifikation, som følger af den lavere
Takt for de mindre Fartøier (under 50 Tons
Drægtighed) og
- at Lodsbetalingen beregnes efter den Lodsede
Veilængde med en fast Betaling pr. Mil.

„Ved at beregne Lodsstarterne efter Veilængde
tilsigtes det at opnaa, at Betalingen for Arbejde
af samme Beskaffenhed og Omfang bliver omtrent
ens ved de forskjellige Lodsstier, men for at dette
skal kunne naas, maa der for nogle Lodsstiers
Bedkommende, foruden til den lodsede Veilængde,
tillige ved Taxternes Bestemmelse tages Hensyn til,
at de stedlige Forhold og Farvandets Beskaffen-
hed ved disse frembyde Afvigelser fra det Almindel-
lige, som have væsentlig Indflydelse paa, hvad der
maa fordrres af Lodsen, og skal Kommissionen hen-
lede Opmærksomheden paa, at der er særlig Grund
til at forhøje Taxterne for Indgaaende paa saa-
danne Steder, hvor Lodserne maa ligge ude, fjernt
fra deres Station, for at møde indgaaende
Skibe.“

„Det har været Gjenstand for gjentagen
Drøftelse i Kommissionen, om der skulde betales
Lods penge, naar Skibsføreren, uden at benytte
Lods, lader sig bugseres af et Dampskib. Kommi-
sionens Flertal er imidlertid kommet til det Re-
sultat, at dette vilde være urigtigt og ofte meget
uheldigt. Vel er det muligt, at Føreren af
Bugsereskibet i adskillige Tilfælde tillige tjener til
Lods for det bugserede Skib, men det er vist, at

Bugsereskibet i alle Tilfælde yder en Hjælp, som
Lodsen ikke er istand til at yde, og ligesom det
allerede efter den nujældende Lovgivning maa an-
ses som meget tvivlsomt, om der skal erlægges
Lodspenge, naar et Skib bugseres uden at bruge
Lods, saaledes vilde en saadan Bestemmelse i hvert
Fald komme i bestemt Strid med det i Forslagets
§ 12 udtalte Princip, hvorefter der under ingen
Omstændigheder skal betales Lods penge, naar Lods
ikke bruges. At Bestemmelsen paa enkelte Steder
kan tilspøe Lodsstierne Tab, kan ikke betvivles, men
noget vil dette i fornødent Fald kunne modvirkes
ved Indskrænkning i Antallet af Lodsst, og da
Bugsereskibe kunne være til stor Nytte for Skibs-
farten, da en saa betydelig Afgift som Lods penge
eller endog halve Lods penge, naar Lods er be-
nyttet, vil virke hemmende paa Brugen af Bugser-
skibe og paa mange Steder til stor Skade for
Skibsfarten ligesom hindre deres Stationering, samt
da det dog maa indrømmes, at Lodserne ere til
for Skibsfartens Skyld og ikke omvendt, maa
Kommissionens Flertal bestemt holde paa, at ingen
Lods penge erlægges, naar ingen Lods benyttes.
Hvis Loven i dette Tilfælde vilde paabyde Lods-
penge, vilde man, istedetfor at stride frem til større
Frihed, gjøre et meget uheldigt Tilbagekridt, og
saaledes vilde, for at nævne et Exempel, de mange
smaa Skibe, der nu lade sig bugseres ind i Kjøben-
havns Havn, næppe kunne taale denne Afgift og
derfor være nødt til at opgive at lade sig bugseres.
For Sundets og Belternes Bedkommende vilde en
saadan Bestemmelse formentlig være i Strid med
Traktat af 14de Marts 1857 om Sundtoldens
Afløsning §§ 3 og 4, forsaavidt deri bestemmes,
at Lods penge kun maa affordres de Skibe, der fri-
villig betjene sig af Lodser, og at det uden nogen-
sombestemt Indskrænkning skal tillades Alle at ven-
lægge og stationere Fartøier i Sundet og Belterne,
ubelukkende bestemte til Bugsering. At tillade fri
Bugsering i Sundet og Belterne og ved Kjøben-
havns Havn og kun lægge det af Mindretallet foreslaaede
Baand paa Bugseringen andre Steder, vilde efter
Flertallets Formening være uretferdigt mod Kjøb-
stæberne, der allerede nu i flere Retninger ere
uheldig stillede og kunne trænge til enhver
Letelse.“

„Medundertegnede Suenen og Røbbe kunne
ikke samstemme med Kommissionens Flertal heri
og maa formene, at det vilde virke ødelæggende
paa Lodsstierne, om Bugserdampskibe erholde
Ret til uden nogenombestemt Afgift at slæbe Skibe
gjennem et Lodsfarvand. Følgen vil blive, at der
efterhaanden, sandsynligvis meget hurtig, vil
dannes en Klasse Dampskibsførere, mere eller min-
dre dygtige, som ved Hjælp af egen eller fremmed
Kapital anskaffe Dampskibe og med disse bringe
Skibene gennem Farvandet. Derfor Regjeringen
turde trække sig tilbage fra sin traktatmæssige For-
pligtelse til at sørge for, at dygtige Lodser ere til-
stede i de danske Farvande, kontrolere disse og